

Våga pussa den du tycker om!

Recension Teater Taimines nyskrivna dagisföreställning handlar om känslor och om hur också morfar och mormor varit barn.

TEATER

● Pussas på riktigt

Text: Lena Frölander-Ulf. Regi: CG Wentzel. Handdocka: Fanny Lieto. Visuell helhet: Lena Frölander-Ulf. I alla roller: Mikael Strömberg. Teater Taimines föreställning turnerar i daghem.

Turnéteatern Teater Taimine har i femton år producerat nyskriven finlandssvensk dramatik för barn och unga. Med 45-50 000 åskådare per år är det faktiskt den publikmässigt största finlandssvenska teatern. Taimine gör ett viktigt jobb i och med att de för många erbjuder den första kontakten med teatern. Teater stimulerar fantasi och inlevelseförmåga och tränar empati.

Taimines andra jubileumsföreställning heter *Pussas på riktigt* och är skriven av **Lena Frölander-Ulf** och regisserad av **CG Wentzel**. Det är en daghemsföreställning för barn mellan 2 och 6 år som handlar om att våga visa känslor och om hur olika generationer har mer gemensamt än man först kunde tro.

Mikael Strömberg spelar lilla Lukas som är sjuk och har tråkigt. Han är hemma hos sina morföräldrar när han plötsligt får sällskap av en mjukiskanin (skapad av **Fanny Lieto**); han som var morfar Gun-

nars kompis då det begav sig. Kaninen berättar om morfars barndom och om hur han och mormor Nea träffades. Gunnar och Nea var bästisar redan då de var fem år gamla. Lukas har svårt att tro att morfar också varit liten, och kaninen tar fram ett stort album med "fotografier" – fina teckningar av Frölander-Ulf – för att visa honom. (Här passar det att berätta hur fotograferandet fungerade förr i tiden – man måste vänta på bilderna!) Gunnar har fluga och Nea har en rosett i håret, och behändigt växlar sedan Strömberg mellan dessa roller genom att flytta på en stor röd rosett mellan halsen och huvudet.

Nea är egentligen lite kär i en annan pojke, men efter diverse dramatik och ett spännande lådbilsrally blir det ändå Lukas som får pussa henne – på riktigt. Kaninen har också en kär person i sitt liv: nallen Lufse. Utan att göra något nummer av det har Frölander-Ulf alltså bakat in ett homosexuellt par i berättelsen, vilket känns alldeles på sin plats. Pojkar kan pussa pojkar och flickor flickor, det vet ju alla barn.

Mycket text

Strömberg byter smidigt mellan de olika rollerna och har ett rikt minspel och varierande röstlägen, och

VÅGA VISA KÄNSLOR. Mikael Strömberg spelar alla roller i Teater Taimines daghemspjäsa *Pussas på riktigt*.

FOTO: THOMAS RÄVQVIST

lyckas rätt väl upprätthålla den unga publikens intresse under de cirka tjugo minuter föreställningen pågår. Jag undrar ändå ställvis om historien är aningen rörig för att riktigt hänga med i, och om föreställningen är lite för textbaserad.

Ett av Taimines uppdrag är att arbeta för att förstärka barnens svenska, och det är tydligt att Frölander-

Ulf satsar på just detta i manuset, där det ingår många lite ovanliga och gammalmodiga ord och begrepp. Det är uppenbart att de mer fysiska och komiska inslagen går hem bäst hos publiken, som till exempel kaninens hopp och skutt med ackompanjerande ljudeffekter, och att de längre textpartierna får barnen att tappa koncentrationen. Det här bety-

der så klart ändå inte att man borde göra medvetet mer enkla föreställningar – barnen ska inte underskattas heller. Vad som däremot kunde ha gjort föreställningen mer levande för barnen är att de hade inkluderats i den med någon form av interaktion.

SONJA MÄKELÄ
kultur@ksfmedia.fi